

I stk. 1 defineres begrebet grundvand. Begrebet omfatter også vand, der indvindes ved indgreb m. v. i kildevæld.

Betegnelsen overfladevand i stk. 2 er i overensstemmelse med international sprogbrug, og begrebet omfatter vand i alle former for vandløb, herunder rørlagte vandløb og drænledninger. I modsætning til bestemmelserne i vandløbsloven, der kun omfatter vandløb, »for så vidt flere end en enkelt har interesse af deres tilstedeværelse og vedligeholdelse«, omfatter begrebet også vand i vandløb, der er beliggende inde på en enkelt ejendom, herunder f. eks. damme og grusgravssøer. Baggrunden herfor er bl. a., at vandindvinding fra sådanne vandløb vil kunne påvirke grundvandsforholdene på andre ejendomme.

I stk. 3 fastlægges, hvad der skal forstås ved et alment vandforsyningsanlæg. Den gældende vandforsyningslov indeholder ingen definition af dette begreb, men af hensyn til bl. a. administrationen af bestemmelserne i lovforslagets kapitel 8, hvorefter et alment vandforsyningsanlæg f. eks. kan kræves udbygget, har man fundet det nødvendigt at præcisere, hvad der forstås ved alment vandforsyningsanlæg. Som det fremgår, omfatter begrebet ikke vandforsyningsanlæg, der forsyner eller har til formål at forsyne mindre end 10 ejendomme. Baggrunden herfor er, at man i almindelighed ikke har fundet det rimeligt, at sådanne mindre vandforsyningsanlæg skulle kunne pålægges de forpligtelser, der er indeholdt i lovforslagets kapitel 8.

Til § 4.

Efter den gældende lovs § 4 skal miljøministeren afgøre sager, der har betydning for hovedstadsområdet vandforsyning. Ministeren kan dog bemyndige hovedstadsrådet til at afgøre sager om indvinding af vand i hovedstadsområdet *til brug* for hovedstadsområdet, hvilket er sket ved § 1, stk. 2, i bekendtgørelse nr. 180 af 29. marts 1974. Ministerens øvrige beføjelser, der er henlagt til miljøstyrelsen, har herefter betydning i sådanne områder *uden for* hovedstadsområdet, der er af stor interesse for hovedstadsområdet vandforsyning.

Stk. 1, indeholder en almindelig regel, der svarer til den gældende lovs § 4, stk. 3, om sager af betydning for vandforsyningsforholdene i flere amtskommuner. Sager, der har interesse både for hovedstadsområdet og en amtskommune uden for dette område, er også omfattet af bestemmelsen, og sagerne skal herefter afgøres af hovedstadsrådet og amtsrådet i forening. Hvis der ikke kan opnås enighed mellem hovedstadsrådet og

det pågældende amtsråd, skal sagen afgøres af miljøministeren.

Ligesom efter den gældende lovs § 4, stk. 3, vil en sag berøre vandforsyningsforholdene i to amtskommuner – eller en amtskommune og hovedstadsområdet –, hvis der skal indvindes vand i det ene område til brug i det andet, eller hvis indvinding i det ene område vil berøre forholdene i det andet. Det sidste kan gælde, hvis indvindingen i det ene område vil påvirke vandforekomsterne i det andet område, eller hvis der senere kan blive brug for at indvinde vand i det ene område til brug i det andet.

Når der foreligger godkendte planer, er der efter forslaget § 6 mulighed for at lade kommunalbestyrelserne udøve beføjelser, som ellers tilkommer amtsrådene. I stk. 2, er der bl. a. af denne grund stillet forslag om en bestemmelse, der svarer til stk. 1.

Til § 5.

Efter § 14 i lov nr. 331 af 13. juni 1973 om et hovedstadsråd er det tanken, at hovedstadsrådet bl. a. skal beskæftige sig med hovedstadsområdets miljøbeskyttelse og vandforsyning. Den foreslåede bestemmelse svarer til den ordning, der allerede er gennemført ved administrationen af den gældende lov, jfr. lovens § 4, stk. 2, og § 6, stk. 2.

Til § 6.

Under forhandlingerne om lovforslaget har Kommunernes Landsforening givet udtryk for, at en planlægning på vandforsyningsområdet bør åbne mulighed for, at en del af de beføjelser, som ellers tilkommer amtsrådene, overføres til kommunalbestyrelserne. Landsforeningen har fremhævet, at de spørgsmål, som kan gøre det rimeligt at henlægge afgørelser til regionale myndigheder, vil være løst gennem planlægningen, og at det vil være naturligt at henlægge de nærmere bestemmelser om gennemførelsen af planlægningen til kommunalbestyrelserne, der har den nærmeste kontakt med borgerne. Det fremhæves endvidere, at dette svarer til den gældende ordning på spildevandsområdet.

Efter den foreslåede bestemmelse har miljøministeren mulighed for efter forhandling med de kommunale organisationer at fastsætte regler om, i hvilket omfang de beføjelser, der efter kapitel 4, 6 og 8 er henlagt til amtsrådet, kan udøves af kommunalbestyrelsen, når der foreligger godkendte planer. Herefter vil spørgsmålet om overførelse af beføjelser til kommunalbestyrelserne, kunne tages op i forbindelse med udarbejdelse af bekendtgørelser.